



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 2050/2023**  
**21.03.2024. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог „РWW - Deronija“ ДОО Јагодина, чији је пуномоћник Драгиша Шћекић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/19 од 09.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2024. године, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/19 од 09.01.2020. године.

## **Образложење**

Делимичном пресудом Основног суда у Јагодини П1 478/16 од 22.05.2019. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 22.07.2016. године, којим се тужиоцу отказује уговор о раду број .. од 28.12.2010. године и закључени анекси као незаконито (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад (став други изреке). Констатовано је да ће о преосталом делу тужбеног захтева и трошковима парничног поступка суд одлучити коначном одлуком (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/19 од 09.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена делимична пресуда Основног суда у Јагодини П1 478/16 од 22.05.2019. године (став први изреке). Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији тужилац указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које су учињене пред другостепеним судом, међутим другостепени суд није учинио битне повреде поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер су повреде на које указује ревидент повреде које би могле бити учињене пред првостепеним судом. Ревидент указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП иако та повреда није дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на пословима „...“. Тужилац је дана 20.06.2016. године, у току радног време затечен од стране директора АА и руководиоца огранка ББ, поред агрегата из кога је истакао гориво у канту, док су камере које снимају круг депоније биле искључене, због које радње је тужилац писаним упозорењем број .. дана 01.07.2016. године упознат са разлозима за отказ, на које се тужилац није изјаснио. Због исте радње тужиоцу је решењем о отказу уговора о раду од 22.07.2016. године, отказан уговор о раду због повреде радне обавезе, које се састоје у несавесном и немарном извршавању радних обавеза, злоупотребе положаја и прекорачење овлашћења и нецелисходно и неодговорно коришћење средстава, што је током поступка несумњиво утврђено.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решење о отказу уговора о раду и враћање на рад.

Чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавеза утврђене општим актом, односно уговором о раду.

Одредбом члана 38. став 1. Правилника о раду од 19.03.2014. године, односно Правилника о изменама и допунама правилника о раду број .. од 02.12.2014. године, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоје оправдани разлози који се односе на радну способност и понашање запосленог и то тачка 7. ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене уговором о раду: подтачка а) неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радне обавезе, подтачка б) злоупотреба положаја или прекорачење овлашћења и подтачка д) нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада. Уговором о раду закљученим између тужиоца и туженог и то члану 9. став 3. је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду у случајевима и под условима из члана 179. до 190. Закона о раду.

Сагласно наведеним одредбама, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом ако запослени учини повреду радне обавезе, при чему је терет доказивања

постојања чињеница које формирају отказни разлог на страни послодавца. Тужилац је у току радног времена затечен од стране директора и руководиоца, поред агрегата из ког је истакао гориво, иако истакање горива није у оквиру послова његовог радног места нити је имао овлашћење за истакање горива. Та чињеница произлази и из исказа тужиоца, да за ту радњу није овлашћен од 2011. године. Стога супротно наводима ревизије овим понашањем тужилац је починио повреду радне обавезе из члана члана 38. став 1. Правилника о раду од 19.03.2014. године, односно Правилника о изменама и допунама правилника о раду број .. од 02.12.2014. године, тачка 7. подтачке б) и д) прекорачење датих овлашћења и нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада, због које повреде му је законитим решењем отказан уговор о раду. Супротно наводима ревизије, правилно су судови закључили да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе због које му је тужени у законито спроведеном поступку отказао уговор о раду.

Достављањем упозорења тужиоцу је омогућено право на одбрану у смислу члана 180. Закона о раду, па је решење донето у законом прописаној процедури. Стога околност да је упозорење примио за време док је био на годишњем одмору не значи да му није достављено. Није основан ни захтев тужиоца за враћење на рад, како то правилно закључују нижестепени судови, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Остале ревизијске наводе којима се оспорава чињенично стање и оцена доказа, Врховни суд није ценио имајући у виду да се правилност утврђеног чињеничног стања може оспоравати у процесној ситуацији из члана 407.став 2 ЗПП у вези члана 403.став 2. ЗПП, што овде није случај.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија  
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**